

عنوان مقاله:

مطالعه ی روشهای تربیت اجتماعی کودکان و نوجوانان بر اساس قرآن و نهج البلاغه و میزان کاربرد آنها از نظر اساتید معارف مراکز آموزش عالی استان البرز

محل انتشار:

اولین همایش ملی آینده پژوهی، علوم انسانی و امنیت اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

سعیده زارع - کارشناس ارشد رشته علوم تربیتی m.a گرا یش مدیریت آموزشی

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف مطالعه ی روشهای تربیت اجتماعی کودکان و نوجوانان بر اساس قرآن و نهج البلاغه و میزان کاربرد آنها از نظر اساتید معارف استان البرز انجام شد. روش پژوهش حاضر از نظر کیفی توصیفی - تحلیلی و از نظر کمی پیمایشی است. در پژوهش حاضر جامعه مورد مطالعه ما دو قسمت است: بخش اول اسناد و مدارک که شامل قرآن کریم، نهج البلاغه و بخش دوم شامل کلیه اساتید و مدرسین معارف استان البرز می شود که بر اساس آمار تعداد آنها در شهر کرج 320 نفر می باشد لذا، به منظور بررسی کاربرد روشهای تربیت اجتماعی، با استفاده از شیوه های استخراج شده از قرآن و نهج البلاغه در سه گروه سنی مشخص شده، پرسشنامه ای تهیه و پس از پاسخگویی اساتید معارف مراکز عالی استان البرز که از طریق نمونه گیری تصادفی تعداد 175 از آنها انتخاب شده بودند، از طریق روش تحلیل عاملی نتایج استخراج گردید. بنابراین با بررسی نتایج استخراج شده در تحقیق حاضر از سه پرسشنامه بر پایه گروههای سنی و بر اساس طیف لیکرت، استفاده شده است. روشهای تربیتی مندرج در پرسشنامه ها بشرح ذیل است: الف- سنین بدو تولد تا هفت سالگی: روشهای الگویی، تشویق و تنبیه، تعلیم، پیشگیری و کنترل، تقلید پذیری، محبت و مدارا، موعظه و تذکر، رازداری، فروتنی و تواضع، ارتقا معنویت کودکان و نوجوانان، اعتدا گرای، یادآوری ارزش ها اظهار محبت به به کودکان و نوجوانان، اظهار شادی در هنگام دیدار فرزند، سعه ی صدر، مودت و رحمت، همنشینی، محرومیت، همکاری. ب- سنین هفت سالگی تا چهارده سالگی: روشهای الگویی، تشویق و تنبیه، تعلیم، پیشگیری و کنترل، تقلید پذیری، موعظه و تذکر، رازداری، صداقت و شفافیت، سعه ی صدر، امر به معروف و نهی از منکر، آموزش تعاملات اجتماعی، ارتقا معنویت کودکان و نوجوانان، اظهار محبت به به کودکان و نوجوانان، اظهار شادی در هنگام دیدار فرزند، دعوت به ایمان و عمل صالح، تعاون و تعامل، رقابت سازنده، همنشینی، محرومیت، همکاری، غلبه و دفع. پ- سنین چهارده سالگی تا بیست و یک سالگی: روشهای الگویی، پیشگیری و کنترل، تقلید پذیری، موعظه و تذکر، رازداری، عفو و تغافل، حسن خلق، اظهار محبت به به کودکان و نوجوانان، اظهار شادی در هنگام دیدار فرزند، عدم تکبر و غرور، صداقت و شفافیت، سعه ی صدر، امر به معروف و نهی از منکر، اعتدال گرایی، دعوت به ایمان و عمل صالح، آگاهی بخشی، یادآوری ارزش ها. تعاون و تعامل، مودت و رحمت، تحرک و تحول تدریجی، غلبه و دفع، رقابت سازنده، همنشینی، محرومیت، همکاری

کلمات کلیدی:

روشهای تربیت اجتماعی، قرآن، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/667940>

